

F. t. I. om dyrlæger

i § 2, stk. 1, nr. 2-5. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke uddannelseskrav de pågældende skal opfylde. Ministeren kan bestemme, hvilken faglig betegnelse sådanne personer må anvende, samt at en således fastsat betegnelse kun må anvendes af personer, der har gennemgået den uddannelse og bestået den prøve, som ministeren har foreskrevet.

Stk. 3. Ministeren kan meddele tilladelse til og fastsætte regler om, at personer, der ikke er dyrlæger, under udstationering ved danske styrker i udlandet eller om bord på skibe udøver dyrlægegerning omfattet af bestemmelserne i § 2, stk. 1, nr. 2 og 3. Ministeren kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, hvilke uddannelseskrav de pågældende skal opfylde.

§ 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter udtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd og Retslægerådet nægte at meddele en person autorisation som dyrlæge, såfremt den pågældende må antages at være uegnet til at udøve dyrlægegerning på grund af legemlige eller sjælelige mangler. Autorisation kan endvidere nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 2. Den, der nægtes autorisation, kan forlange afgørelsen indbragt for domstolene. Ministeren skal vejlede den pågældende om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 6. Ved en praktiserende dyrlæge forstås en dyrlæge, der udøver de i lovens § 2, stk. 1, nr. 1-3, omhandlede rettigheder.

Stk. 2. Ved en dyrlægepraksis forstås en virksomhed, hvorfra en eller flere praktiserende dyrlæger udfører deres arbejde.

Stk. 3. En dyrlæge, der som selvstændig eller ansat vil udøve virksomhed som praktiserende dyrlæge, skal anmeldes til registrering, jf. § 16, stk. 2. Det samme gælder en dyrlægepraksis.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, i hvilket omfang de i § 2, stk. 1, nr. 1-3, nævnte aktiviteter kun må udøves af dyrlæger, der har modtaget bekræftelse på, at de er registreret som praktiserende dyrlæger efter stk. 3.

§ 7. Tilladelse til at betegne sig som specialist meddeles af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Ministeren fastsætter regler for meddelelse af tilladelse.

Kapitel 3

Dyrlægers pligter

§ 8. En dyrlæge er under udøvelsen af sin gerning forpligtet til at vise omhu og samvittighedsfuldhed.

Stk. 2. Får en dyrlæge under udøvelsen af sin gerning kendskab til, at dyrenes sundhed ikke tilgodeses, eller til, at der på bedrifter med dyr til fødevarerproduktion ikke tages de fornødne hensyn vedrørende hygiejne, medicinanvendelse og andre forhold af betydning for fødevarerens sikkerhed, skal dyrlægen gøre dyreejeren eller den besætningsansvarlige opmærksom herpå med henblik på at få forholdene ændret eller om nødvendigt rette henvendelse til rette myndighed. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler herom.

§ 9. En praktiserende dyrlæge er forpligtet til på anmodning at yde den første fornødne hjælp til alvorligt tilskadekomne dyr eller dyr med smertevoldende sygdomme eller fødselshindringer, når hurtig hjælp efter de foreliggende oplysninger må anses for nødvendig. Dyrlægen er dog fritaget for denne forpligtelse, hvis den pågældende har gyldigt forfald eller rettidig hjælp kan ydes af en anden, som efter forholdene er nærmere dertil.

§ 10. En praktiserende dyrlæge har inden for det geografiske område, hvor den pågældende har sit sædvanlige klientel, pligt til at påtage sig veterinært arbejde som et led i offentlig bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos dyr.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om vederlaget for praktiserende dyrlægers udførelse af veterinært arbejde som led i offentlig bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos dyr.

§ 11. En dyrlæge skal afgive de indberetninger og anmeldelser, som ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri afkræver den pågældende med henblik på konstatering og bekæmpelse af sygdomme hos dyr samt vedrørende den veterinære fødevarerkontrol og det veterinære fødevareretilsyn. Ministeren kan fastsætte regler for, i hvilket omfang og på hvilken måde dyrlæger af hensyn til indberetnings- og anmeldepligten skal føre ordnede optegnelser over visse dele af deres virksomhed.

Stk. 2. En dyrlæge skal på forlangende give ministeren enhver oplysning om forhold i for-